Череп'яні кордони цієї держави,
дерев'яні ракети, солом'яний флот.
В літаку з бузини, у шоломі іржавім
пролітає над нею паперовий пілот.

Унизу, попід ним — іграшкові палаци,
станіольні лани, гори з пап'є-маше.
У вертеп головний позбирались паяци,
щоб поїсти муляжні еклери й буше.

То нічого, що тістечка їхні несправжні,
то нічого, що їхні костюми смішні —
персонажам отим розписним картонажним
лише власні промови поживні й смачні,

У вертепі відбудеться свіжа вистава —
ляльковод накрутив на всі пальці нитки —
і лунає звідтіль: "Нова ера настала,
для дорослих дітей — безкоштовні квитки!"

О країно лялькова, настільний вертепе,
що насправжки, що ні в потойбічні куліс?
Скільки літ не служи Мельпомені й Евтерпі —
прийде край твоїй службі і вірі колись.

Мов пілот іграшковий, згори на країну
подивлюсь і своїм не повірю очам.
Геть алюзії, там, унизу, не Вкраїна,
а держава-фантом, а вертепна свіча.

Череп'яні кордони цієї держави,
дерев'яні ракети, солом'яний флот.
В літаку з бузини, у шоломі іржавім
стеаринові сльози ронить горе-пілот.